

[Udenrigsministeren]

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om forholdsregler vedrørende økonomisk og andet samkvem med Iran.

(Lovforslag nr. L 198).

Lovforslaget har til formål at tilvejebringe den fornødne hjemmel til ved anordninger at gennemføre sanktioner af økonomisk og anden lignende art over for Iran i anledning af tilbageholdelsen i Teheran af ambassade- og konsulatspersonale i strid med almindeligt gældende internationale regler.

Lov nr. 156 af 10. maj 1967 om visse forholdsregler i henhold til De Forenede Nationers pagt vil ikke kunne danne grundlag for udstedelsen af de påtænkte anordninger, da FN's sikkerhedsråd – som følge af et stormagtsveto – ikke har kunnet vedtage nogen beslutning om bindende sanktioner over for Iran, således som det i sin tid var tilfældet over for Sydrhodesia.

Under et møde mellem de ni EF-landes udenrigsministre den 22. april 1980 var der enighed om at indføre sanktioner over for Iran. Sanktionerne, som i givet fald vil ligge inden for rammerne af det forslag til sikkerhedsrådsresolution, der blev nedlagt veto imod, vil efter nærmere aftale blive iværksat af de ni lande, såfremt der ikke inden udenrigsministrenes møde i Napoli den 17. maj 1980 har været afgørende fremskridt i retning af en frigivelse af de amerikanske gidler i Iran.

De i forslaget til sikkerhedsrådsresolution indeholdte sanktioner omfatter bl. a. salg eller leverancer til Iran af alle varer med undtagelse af fødevarer og medicin, transporter med nationale transportmidler af de omhandlede varer bestemt for Iran, transporter af de nævnte varer fra vedkommende land til Iran med skib eller fly indregistreret i Iran samt nye kreditter eller lån til Iran og nye servicekontrakter.

Sanktionerne vil kunne bringes til anvendelse på leverancer i henhold til allerede indgåede kontrakter uanset tidspunktet for kontraktens indgåelse. Dette svarer til de foranstaltninger, som i 1967 blev truffet over for Sydrhodesia, og til den lovgivning, som dengang blev gennemført i Danmark.

Der var endvidere enighed mellem de ni EF-landes udenrigsministre om, at der med øjeblikkelig virkning ikke bør indgås nye

eksport- eller servicekontrakter med personer eller organisationer i Iran.

Sanktionernes nærmere indhold og omfang er genstand for drøftelser mellem EF-landene med henblik på at søge tilskret overensstemmelse mellem de enkelte landes nationale foranstaltninger.

Det forventes ikke, at de foranstaltninger, som måtte blive gennemført, vil medføre udgifter, som kræver bevillingsmæssig hjemmel. Eventuelle tab på eksportkreditområdet vil på sædvanlig måde blive dækket gennem eksportkreditordningen.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale dette til folketingets velvillige behandling.

Bertel Haarder (V):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om udsættelse af Panuminstituttets 5. etape.

(Beslutningsforslag nr. B 128).

Jeg henviser i øvrigt til forslagets tekst og bemærkninger.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. 669

1) Til *landbrugsministeren* af:

Svend Heiselberg (V):

»Hvilke foranstaltninger vil ministeren træffe for at hindre, at de danske malkekvægsbesætninger nedslagtes til skade for landbrugets langtidspanlægning og for dansk eksport- og valutaindtjening?«

Skriftlig begrundelse

De stigende lønomkostninger, renteforhøvelserne og fastfrysningen af EF-priserne har medført en kraftig reduktion af de danske kvægsbesætninger. Alene siden 1977, da EF begyndte at give tilskud til nedslagtning af malkekvæg, har dansk landbrug skilt sig af med ca. 100.000 malkekøer eller ca. 10 pct. af bestanden. I de mest typiske områder for kvægsbesætninger er det endda endnu værre.